

Bøgen er sprunget ud.

Written by superbruger

Tuesday, 12 April 2011

Og det er endda flere dage siden. Det har noget med dagens længde og gennemsnitstemperaturer at gøre. Jeg hørte også i TV i går, at det kunne spille ind, hvis der var kommet nye bøgetyper til landet sydfra. Ok., men vi har også fået flere nye duestammer sydfra. I gamle dage og måske hos flere ældre brevdufolk er det en holdning, at træningen først begyndes, når bøgen springer ud. I så fald, er jeg kommet for sent i med træningsstart i år.

Weekendvejret var imidlertid ganske oplagt til at starte i. Vestenvind, klart vejr og fornuftige temperaturer. Heldigvis var jeg ikke optaget af alt muligt andet, så duerne i Viuf måtte i kurvene. De rene enkehunner, 12 stk. fik den første tur., og da Tommys Bofællesskab ligger i Bramdrupdam var det ganske naturligt at køre ned til ham for at få en "rigtig løsladelse". Det var så lørdag formiddag, og om eftermiddagen blev det så hannernes tur.

Tommy ifærd med sit styrkeområde. Det var selvfølgelig en begivenhed, som tiltrak flere af hans medboer. De blev dog behørigt mindet om, at her var han chefen, og de skulle holde sig lidt på afstand. Der var dog én, som mente, at det skulle han nok selv bestemme. Det irriterede selvfølgelig Tommy, som i stedet for at skubbe ham væk, kiggede spørgende op på mig. Jeg nikkede og bad ham åbne for duerne. En af dem fløj heldigvis snært forbi snuden på den pågældende unge mand, som nær var væltet af sin mobile kørestol. Da jeg kom igen om eftermiddagen så han til i behørig afstand, - uden vrøvl. Men det er virkelig livsbekræftende at besøge et sådant lille samfund med sine egne små territorier, og Tommy har det skønt der.

Han har købt sin egen spritnye Mooncar, og med den kunne han jo transportere kurvene tilbage til bilen. Jo, det var en stor dag. Nu nærmer kapflyvningssæsonen sig, så får han travlt med at hjælpe i foreningen og hjemme på græsplænen.

Duerne kom ikke samlet hjem på nogen af turene, men alle var dog hjemme inden for en halv time. Nogle var temmelig forfjamsket og meget nervøse ved hjemkomsten. Søndag fortsatte jeg med træningen, men blot lidt længere denne gang. Der er kun 7 km. i luftlinje ud til Tommy. Det gik meget bedre. Nu hang de næsten alle sammen i flok. Mandagsvejret var også ganske anvendeligt, og jeg fik lige tid til at tage de 12 enkehunner med på en tur sydover. Jeg glemte imidlertid, at jeg havde dem bag i bilen, men tog chancen og slap dem, da jeg havde opdaget forglemmelsen. Det gav en tur på 30 km. – Hunnerne klarede det fint og var hjemme i flok på under 30 min., så nu er de i gang.

De første træningsture er helt givet de værste i hele sæsonen. Selv suverænt vejr kan ikke ændre på det. Mange fortæller om meget spredte hjemkomster på den første tur, selv om den ikke har haft den helt store afstand. Og hvad sker der? Der ligger sikkert mange forskellige forklaring, som kan bruges med rimelig fornuft. Jeg vil påpege et par stykker, som efter min bedste overbevisning er de fremherskende årsager. Selv om man pakker duerne i kurvene og lader dem stå i nogle timer og ikke med for mange i, så falder de ikke helt til ro. Det gælder også ældre og meget trænedes duer fra sidste år. De virker måske rolige nok, når man sætter dem ud i bilen, men er alligevel påvirket af en let omgang stress. Hvis nogle af dem heller ikke har motioneret tilstrækkeligt hjemme omkring slaget, så er kondien på et lavpunkt. I kombination med stressfunktionen, så påvirkes åndedrættet i meget høj grad, og duer i denne situation får svært ved at følge hurtigflyverne – de kondistærke i flokken. For hver træning vil denne situation ændre sig, og så kan man blot håbe på, at ingen af duerne er blevet "hængende" derude. Nogle vil også sige, at det kan skyldes luftvejsproblemer på grund af sygdom osv., men så går det grueligt galt, og så kan man lige så godt stoppe træningen og få behandlet flokken for sygdommen.

Skulle dine tropper høre til den sidste kategori, så er den overvejende grund nok trichomioniasis (gul knop), som ikke kun lokalisere sig i halsen, så vi kan se det, men også florerer rundt i kroppen og påvirker andre organer. En uges kur med superproduktet B.S. vil i langt de fleste tilfælde ændre på duernes tilstand, men man kan også gå lidt mere drastisk til værks og lade kuren være med Ronidazol 10 %.

Hvis man er meget i tvivl, så kan en dyrlæge kontaktes. De råd, jeg giver på min hjemmeside her, er bygget op via mange års erfaring i sporten og ved at læse litteratur, se videofilm og høre foredrag af internationale "due-dyrlæger".

Dagen i dag er ikke egnet til træning med duerne, men resten af ugen ser fornuftig ud.

Og så skal der lyde en tak for alle de positive tilkendegivelser efter min sidste artikel. Den har også givet mange henvendelser fra udlandet, men lidt i en anden retning, for der kender man ikke traditionen: Aprilsnar.

HJ.

Close Window